

O stea ce-atinge nemurirea

Lucian-Horațiu Hînsa

O stea ce-atinge nemurirea
E prețioasă și-nțeleaptă
Dar de cauți împlinirea
Tu cu moartea te împacă.

O piatră ascunde-n ea trecutul
A nenumărate vieți
Dar cel ce vede-n ea sfârșitul
Va sta-n rândul celor dreți.

Trecătoare mai e viața,
Însă-n clipa când apune
Tu să speri că-n a ta lume
Dorul de amor rămâne.

Si deși nimic nu-i veșnic
Totuși tu găsi-vei calea
O iubire fără scop vremelnic
Ce-ți adoarme întristarea.